ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Obvodní soud pro Prahu 5 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. dubna 2019 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Prokopa a přísedících Ing. Heleny Pickové a Ing. Rudofa Zumra, CSc.

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], jednatel, trvale bytem [adresa],

je vinen, že

jako jednatel společnosti [právnická osoba] v očekávání neúspěchu společnosti [právnická osoba] v soudním sporu vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp.zn. 17 C 324/2014 s věřitelem poškozenou společností [právnická osoba] vyvedl ze společnosti [právnická osoba] veškerý majetek, když zejména vybral v hotovosti z účtu společnosti č. [bankovní účet] dne 13.1.2015 částku 180.000 Kč, dne 9.3.2015 částku 175.000 Kč a dne 7.4.2015 částku 174.000 Kč a s penězi naložil nezjištěným způsobem a dne 13.1.2015 převedl z účtu společnosti č. [bankovní účet] částku 1.019.000 Kč a dne 15.6.2015 částku 44.000 Kč na účet č. [bankovní účet], který po dohodě s obžalovaným a pro jeho potřeby založil [celé jméno svědka], a z uvedeného účtu peněžní prostředky společnosti [právnická osoba] postupně vyčerpal a použil přesně nezjištěným způsobem, čímž v podstatě zbavil společnost [právnická osoba] veškerého majetku, a obchodní podíl ve společnosti [právnická osoba] následně převedl na [právnická osoba] [anonymizována dvě slova], jejíž statutární orgán paní [celé jméno svědka] je v insolvenčním řízení a zjevně není a nebyla způsobilá vykonávat funkci statutárního orgánu společnosti, a způsobil tak společnosti [právnická osoba] ke dni převedení společnosti [právnická osoba] škodu ve výši 378.621,55 Kč, přičemž v důsledku jednání obžalovaného nemá společnost [právnická osoba] žádný majetek, ze kterého, by mohla být pohledávka společnosti [právnická osoba] přiznaná i rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 12.1.2015, sp.zn. 17C 324/2014, uspokojena,

tedy:

zmařil uspokojení svého věřitele tím, že zcizil část svého majetku a způsobil tím na cizím majetku škodu nikoli malou,

čímž spáchal

přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za tento trestný čin a dále za sbíhající se zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 1, odst. 3 písm. d) trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 25.4.2017, sp. zn. 1 T 1/2017, podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 (dvou a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu jakékoliv obchodní společnosti a družstva na dobu 5 (pěti) let.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 25.4.2017, sp. zn. 1 T 1/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené společnosti [právnická osoba], [IČO], se sídlem [příjmení] [jméno] [číslo], [obec], škodu ve výši 424.024,87 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8% z částky 111.528 Kč od 6.9.2014 do zaplacení a z částky 203.400 Kč od 6.9.2014 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení bylo prokázáno, že se obžalovaný dopustil jednání uvedeného ve výrokové části rozsudku.

2. Obžalovaný při hlavním líčení uvedl, že [právnická osoba] [anonymizováno] vznikla za účelem stavebních prací a obchodních činností. Vypověděl, že následně sepsal několik kontraktů na realizaci okenních prací v Britské čtvrti. Na tyto práce se zřídil pracovní tým, který měl za úkol najímat další společnosti, které zřizovaly montážní práce. Uvedl, že v této době byla oslovena společnost [právnická osoba], která pro [právnická osoba] [anonymizováno] prováděla montážní práce. [ulice] se [právnická osoba] [celé jméno svědka] byla rozdělena do tří fází, kdy v první fázi dostala jmenovaná společnost nějakou zálohu, ve druhé dostala nějaké proplacení a v té třetí fázi vznikl spor. Ve sporu šlo o to, že [právnická osoba] [anonymizováno] odmítla převzít stavbu, a to z důvodu, že objednatel nechtěl od nich, jakožto od smluvních partnerů, převzít namontovanou věc (okna), z důvodu nesprávného namontování. Vypověděl, že tedy nebyl podepsán předávací protokol, o čemž byl pan [celé jméno svědka] spraven. Následně v této věci vznikl spor o to, kdo bude tu nepředanou část opravovat. Obžalovaný uvedl, že v této době byla [právnická osoba] [anonymizováno] v kladných číslech, měla u dodavatelů kredity, všude brali na fakturu. Obžalovaný popřel, že by v době prodeje [právnická osoba] [anonymizováno] byla tato vytunelovaná. Uvedl, že rozhodně nebyla zbavena veškerého majetku. Obsahovala kolem 400.000 Kč v pohledávkách a cca kolem [číslo] 120.000 Kč v závazcích. Dodal, že do uvedeného nezapočítal závazky vůči [právnická osoba] [celé jméno svědka]. Vypověděl, že v té době měla společnost v majetku osobní automobil, který nebyl převeden, zůstal v majetku firmy.

3. Dále obžalovaný uvedl, že [celé jméno svědka] je farář a zná ho již roky, jde o rodinného přítele. Vypověděl, že tohoto požádal o to, aby zřídil účet. Dodal, že tento byl zřízen v roce 2013 2014. Obžalovaný uvedl, že účet měl sloužit k tomu, že když bude nějaká akce, tak se tam dají peníze a on si je posléze využije. Doplnil, že účet využíval jen on, nikdo jiný kromě pana [celé

jméno svědka] k němu nejspíš přístup neměl, což neuvedl s jistotou, neboť o tomto nerozhodoval. Vypověděl, že co se týká vybraných částek z účtu [právnická osoba] [anonymizováno], které jsou v předmětné věci řešeny, kdy jde o 3 nebo 4 výběry, tak tyto vysvětlil tím, že společnost měla spoustu dodavatelů, u kterých neměli kredity nebo se platilo hotově, a to i některým zaměstnancům, pokud to chtěli, proto tedy peníze vybíral. Obžalovanému byla přečtena e-mailová komunikace na čl. 127 spisu, kdy k této uvedl, že karty byly dvě, již si to nepamatoval. Dodal, že netuší, kdo měl druhou kartu. Uvedl, že e-mail bude určitě platný.

4. Obžalovaný doznal, že pokud jde o převod 1.000.000 Kč, tak ten byl převeden, protože [právnická osoba] [anonymizováno] ho měla vypůjčený, respektive obžalovaný od své matky, ale měl to na firemním účtu. Uvedl, že následně ho potřeboval vrátit, tak ho převedl z firemního účtu na účet pana [celé jméno svědka]. Obžalovaný vypověděl, že v tom nebylo žádné plánování. Dodal, že na účtu pana [celé jméno svědka] je vidět, že tam několikrát bylo cca 300.000 Kč, kdy matce vracel jednorázově půjčku. Doplnil, že ten 1.000.000 Kč byl půjčený speciálně kvůli dodavatelům, když se nestačilo platit. Vypověděl, že mu matka půjčovala peníze průběžně a většinou v hotovosti. Nic spolu o tomto nepodepisovali, jen matka si o tom vedla takové malé účetnictví. Dodal, že ten milion korun, který přišel na účet pana [celé jméno svědka], byl finančním prostředkem [právnická osoba] [anonymizováno], kdy šlo určitě o částku za nějakou činnost, kterou odvedla právě jmenovaná společnost. Vypověděl, že peníze byly zaslány na účet pana [celé jméno svědka], aby se tyto mohly vrátit jeho matce. Celou tuto skutečnost ospravedlnil tím, že pokud by se peníze zasílaly z firemního účtu, těžko by se to následně dokladovalo v rámci účetnictví. Dodal, že tam šlo o nějakou půjčku, asi vkladem podnikatele nebo jednatele a pak došlo prostě k výběru té částky, převodu a vrácení. Ohledně částky 44.000 Kč uvedl, že si již přesně nepamatuje, k čemu sloužily.

5. Obžalovaný dále uvedl, že k firemnímu účtu [právnická osoba] [anonymizováno] měla přístup kromě něho také paní [celé jméno svědkyně], která měla dispoziční právo k internetovému bankovnictví. Obžalovaný však již nevěděl, zda tato měla k dispozici kartu od předmětného účtu.

6. Obžalovaný dále vypověděl, že kontakt na paní [příjmení] dostal nejspíš přes nějakého pracovníka, který dělal montážní práce. Převod společnosti obstarávala společnost pana [celé jméno svědka]. Kdy pan [celé jméno svědka] poté, co ho obžalovaný informoval o převodu společnosti, tak připravil všechny papíry. Vypověděl, že on s paní [příjmení] nekomunikoval, vše šlo přes toho prostředníka. Dodal, že on při předání společnosti s paní [příjmení] nekomunikoval, bylo to vše sepsáno u notáře. Vypověděl, že on byl první, kdo tu smlouvu podepsal, poté ji někdy u notáře podepsala také paní [příjmení] Pan [celé jméno svědka] byl organizátor toho převodu, on připravil veškeré papíry, on se postaral o to, aby byla společnost řádně převedena. Obžalovaný uvedl, že trošku záhadné bylo, že vůz se nikdy nepředal, měl být předán, ale nikdy předán nebyl. Vůz patřil [právnická osoba] [anonymizováno], byl odstaven. Obžalovaný uvedl, že ho občas využíval. Byl to takový doplňkový vůz. Dodal, že k jeho užívání neměl souhlas. Uvedl, že ten vůz měli předat, ale nikdy nepochopil, proč předán nebyl.

7. Dále obžalovaný uvedl, že [jméno] [příjmení] je asistentka společnosti. [jméno] [celé jméno obžalovaného] je jeho strýc a jméno [jméno] [příjmení] mu něco říká. Ke [právnická osoba] s.r.o. uvedl, že je to poradenská společnost v rámci dotačního managementu, se kterou společnost spolupracovala do roku 2018. Ohledně [právnická osoba] s.r.o. uvedl, že jde o nějakou odběratelskou nebo dodavatelskou firmu, víc k této nevěděl. Ke jménu [jméno] [příjmení] vypověděl, že toto mu nic neříká. Dále uvedl, že [jméno] [celé jméno svědkyně] je jeho manželka. Děti naděje byli klient. Dále obžalovaný uvedl, že [celé jméno svědka] zná, byl to klient, se kterým měl přátelský vztah. Vypověděl, že [celé jméno svědka] měl v minulosti nemocného tatínka, kterého potřeboval někam převést, tak měl asi na 4 dny půjčené auto.

8. Obžalovaný dále vypověděl, že mezi společností [právnická osoba] a [právnická osoba] Enterprise byl vztah takový, že tam probíhaly nějaké poradenské služby. Obžalovaný uvedl, že se v roce 2016 stal jednatel společnosti [právnická osoba], kdy tuto má v jednatelství dodnes. Ke jménům [jméno] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uvedl, že tyto zná, platil jim za nějaké služby, jsou z Anglie.

9. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že v současnosti je jednatelem společnosti [právnická osoba], a to od roku 2016 a dále je jednatelem [právnická osoba] Group. Vypověděl, že společnost teď tak úplně nefunguje, neděla v oblasti stavebnictví, děla drobnou poradenskou činnost a společnost [právnická osoba] je technologická firma. Vypověděl, že [právnická osoba] [anonymizována tři slova] a [anonymizována tři slova] jsou společnosti, které jsou vlastníky společnosti [právnická osoba] a [právnická osoba] [anonymizováno]. Upřesnil, že on je jednatel společnosti, které vlastní někdo jiný. Uvedl, že má dvě děti.

10. Podle § 211 odst. 1 trestního řádu byl po předchozím souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o výslechu svědka [celé jméno svědka] (na čl. 927-928 spisu), který vypověděl, že v letech 2013 2016 byl farářem ve [příjmení] [jméno]. Svědek uvedl, že obžalovaného zná z prvního místa, kde jako duchovní působil. Jsou přátelé. Vypověděl, že se s obžalovaným běžně navštěvovali, a to buď u obžalovaného doma, nebo ho obžalovaný navštěvoval na místech, kde působil. K věci vypověděl, že ho obžalovaný v roce 2013 požádal, zda by mu neuložil nějaké peníze. Svědek dodal, že nad tou žádostí vůbec nepřemýšlel, byli přátelé. Pouze se obžalovaného zeptal, zda jde o jeho vlastní peníze a zda se tímto nedopustí nějakého trestného činu. Obžalovaný ho uklidnil, že jde o jeho vlastní peníze. Svědek uvedl, že měl v obžalovaného plnou důvěru. Uvedl, že ho obžalovaný přes e-mail prosil, aby zašli na pobočku Fio banky, kde měl své ostatní účty. V tomto e-mailu dále obžalovaný ubezpečoval svědka, že na tento účet nikdy nepřijdou žádné další finance. Svědek vypověděl, že při zakládání účtu byl obžalovaný s ním, kdy mu svědek ihned po podpisu všech listin, tyto předal, a to společně s listinami týkajícími se elektronického bankovnictví. Svědek dodal, že později mu předal také bankovní karty, které k tomu účtu přišly. Vypověděl, že v té době ho obžalovaný uklidňoval, že jde pouze o krátkodobou záležitost, čas však plynul a on na to zapomněl. Měl zdravotní potíže, stěhoval se. Doplnil, že mu před rokem volal policista, který mu sdělil, že mu přišla platba přes milion korun od nějaké společnosti. Svědek tuto společnost neznal, domníval se, že jde o omyl. Následně policista zmínil jméno obžalovaného a svědek mu sdělil, že ho zná. Pak byl pozván na výslech. K věci doplnil, že si již nepamatuje, jaké částky vkládal obžalovaný na předmětný účet na začátku. Uvedl, že šlo o dvě částky. Obžalovaný mu neřekl, odkud ty peníze jsou. Jediná informace ohledně peněz byla, že jde o peníze obžalovaného. Svědek uvedl, že neměl ponětí, co se s těmi penězi děje, výpisy z tohoto účtu mu nechodily. Svědek dále uvedl, že v současnosti není s obžalovaným v kontaktu. Uvedl, že to pro něj bylo celé naprostým překvapením. Domníval se, že na tom účtu jsou stále uloženy ty původní peníze, které se tam vložily. Doplnil, že měl v obžalovaného skutečně velkou důvěru a celé ho to překvapilo. Svědek vypověděl, že obžalovaného znal, když tento začínal s prodejem elektroniky. Nevěděl o žádném jeho spojení na nějakou společnost. Závěrem dodal, že s obžalovaným nikdy nedomlouval, že by se z toho účtu měly financovat opravy církevních památek. Upřesnil, že od obžalovaného dostal jednou drobný dar na použití pro jednu chudou rodinu.

11. Obžalovaný se k této výpovědi vyjádřil s tím, že tato v některých ohledech sedí a v jiných zas ne. Uvedl, že není pravdou, že účet neměl být zrušen, kdy doplnil, že může dokladovat e-mailovou komunikace, v níž společně se svědkem, tak dvakrát- třikrát o zrušení předmětného účtu hovořili.

12. Podle § 211 odst. 1 trestního řádu byl po předchozím souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o výslechu svědka [celé jméno svědka] (na čl. 925 spisu), který vypověděl, že obžalovaného zná, a to na základě obchodního vztahu. Dodal, že jejich čistě obchodní vztah se po čase, co se znali, trochu posunul, a protože potřeboval z rodinných důvodů

odcestovat a neměl v té době vozidlo, tak mu ho obžalovaný půjčil. Doplnil, že o zapůjčení vozidla hovořil jen s obžalovaným. Vypověděl, že vozidlo měl půjčené bez jakéhokoliv dokumentu a bez úplaty, asi 4 dny. Uvedl, že s obžalovaným měl obchodní vztah se [právnická osoba] [anonymizována dvě slova], kdy však svědek vypověděl, že si není jistý, zda si název společnosti pamatuje dobře. K této společnosti uvedl, že tam obžalovaný nejspíš vystupoval v roli nějakého zástupce. Dodal, že se domnívá, že později se stal obžalovaný v této společnosti statutárem, tedy jednatelem této společnosti.

13. Podle § 211 odst. 1 trestního řádu byl po předchozím souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o výslechu svědka [celé jméno svědka] (na čl. 929-930 spisu), který vypověděl, že obžalovaný byl jeho klient, kterého viděl cca 2-3krát. Obžalovaný si od jejich společnosti nechal zakládat dvě společnosti. Svědek uvedl, že praxe funguje tak, že oni založí společnost a následně ji převedou a obžalovanému k tomuto také poskytli sídlo. Doplnil, že šlo o společnosti [právnická osoba] a [anonymizována dvě slova]. K převodu uvedl, že k tomuto nemají v kanceláři žádné podklady, a to proto, že tento převod jejich kancelář nezajišťovala. Vypověděl, že obžalovaný jim podle záznamu převod oznámil v prosinci 2015. Dodal, že jméno [celé jméno svědka] nic neříká. Dále svědek uvedl, že zahraniční společnosti zakládají zřídka. Dodal, že věděl, že obžalovaný má nějakou [anonymizováno] společnost.

14. Při doplňujícím výslechu obžalovaný uvedl, že pan [celé jméno svědka] připravoval ty podklady. Ohledně skutečnosti, zda pan [celé jméno svědka] znal nebo neznal paní [příjmení] uvedl, že to nemůže potvrdit nebo vyvrátit. Nicméně obžalovaný uvedl, že podklady připravoval, měl to zadané a zaplacené. Dále uvedl, že on osobně nevlastní společnost na žádném souostroví.

15. Podle § 211 odst. 1 trestního řádu byl po předchozím souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o výslechu svědka [celé jméno svědka] (na čl. 926 spisu), který vypověděl, že je jednatelem [právnická osoba] [celé jméno svědka], která se zabývá montáží oken. Uvedl, že obžalovaný ho někdy v roce 2014 2015 kontaktoval s požadavkem, abych pro něj jeho společnost realizovala montážní práce v [část obce]. Uvedl, že se s obžalovaným jednou sešel. Svědek vypověděl, že od prvopočátku neměl v obžalovaného úplně důvěru, proto žádal na požadovanou práci zálohu, kterou mu obžalovaný skutečně poskytl, kdy tato byla ve výši asi 50.000 Kč. Svědek vypověděl, že práce byly realizovány podle dohody, a to včas a v požadované kvalitě, kdy toto je zadokumentováno také stavebním deníkem. Předmětná společnost poté vystavila faktury, které nebyly v požadovaném termínu uhrazeny. Svědek uvedl, že tedy po několika neúspěšných pokusech o telefonické spojení s obžalovaným tohoto navštívil v jeho kanceláře, kde mu obžalovaný přislíbil, že faktury budou uhrazeny. Svědek uvedl, že u tohoto byla také nějaká žena, kdy šlo nejspíš o účetní paní [celé jméno svědkyně], která sama potvrdila, že faktury jsou u nich zaevidovány, jsou v pořádku a nic nebrání jejich úhradě. Svědek uvedl, že mu obžalovaný při tomto„ jednání“ tvrdil, že ta zakázka není řádně dokončena a předána. Obžalovaný však nebyl schopen sdělit svědkovi jedinou konkrétní věc, která mu vadí. Svědek dodal, že to bylo naposledy, kdy obžalovaného zastihl, dál se mu již nepodařilo obžalovaného kontaktovat. Svědek vypověděl, že jelikož faktury nebyly stále uhrazeny, předal věc právní kanceláři. Doplnil, že zaměstnancům advokátní kanceláře se podařilo vystopovat aktivity obžalované, kdy se od těchto dozvěděl, že obžalovaný měl [právnická osoba] nějakým způsobem vytunelovat, prodat nebo převést na nějakou paní bez majetku. Svědek potvrdil, že jediné peníze, které od obžalovaného získal, byla záloha ve výši 50.000 Kč, jinak neuhradil obžalovaný nic. Uvedl, že částka, která je psána, souhlasí.

16. K výpovědi svědka se obžalovaný vyjádřil tak, že když za ním svědek přišel do té kanceláře, tak ho fyzicky napadl, kdy u tohoto byla skutečně paní [celé jméno svědkyně]. Obžalovaný uvedl, že svědkovi určitě neslíbil, že mu faktury uhradí. Ohledně stavebního deníku uvedl, že si již nepamatuje, co v tomto bylo napsáno. Obžalovaný dodal, že předávací protokol, který byl mezi [právnická osoba] [celé jméno svědka] a [právnická osoba] nebyl podepsán, a to právě kvůli nedodělkům.

17. Z výslechu svědkyně [celé jméno svědkyně] bylo zjištěno, že tato byla v roce 2014 zaměstnána ve [právnická osoba], kde pouze vypomáhala, protože v tu dobu neměla práci. Pracovala zde zhruba 6 měsíců. Zpracovávala administrativu. Vypověděla, že obžalovaného poznala přes pana [celé jméno svědka]. Svědkyně uvedla, že veškeré věci, které se děly na stavbě a dále věci týkající se závazků [právnická osoba] šli mimo ní. Nabyla účetní. Společnost [anonymizováno] měla svou účetní. Svědkyně dodala, že ona pouze zpracovávala technické podklady, cenila faktury, a to vše na základě pokynů od pana [celé jméno svědka]. Dodala, že obžalovaný jí moc pokyny nedával. Poté co byla svědkyni předložena e-mailová komunikace na čl. 981 spisu, uvedla, že šlo o věc, která se stala roku 2014. Vypověděla, že ona nic nepřebírala. Dodala, že pouze ví, že pan [celé jméno svědka] neodvedl práci, kterou měl, ale konkrétní věci k tomuto nedokázala říci. Uvedla, že byla přítomna jednání mezi obžalovaným a panem [celé jméno svědka], který obžalovaného napadl. Nemotala se do toho, nebyla to její věc. Uvedla, že nejspíš šlo o neshody ohledně práce odvedené na stavbě.

18. Z výslechu svědkyně [jméno] [celé jméno svědka] bylo zjištěno, že tato obžalovaného nezná a ani ho nepoznává. Svědkyně uvedla, že [právnická osoba] [anonymizováno] jí nic neříká. Dodala, že v letech 2014 2015 nezakládala žádnou firmu, v těch letech přestala fetovat a začala pracovat. Majetek měla, a to byt, který byl v exekuci prodán, takže v současnosti již nevlastní nic. Svědkyně vypověděla, že skutečnost, že má být spojována s nějakou společností ví jen od kriminálky, která si ji kvůli tomu pozvala. Svědkyně uvedla, že v minulosti možná podepisovala nějaké papíry, které se týkaly nějaké společnosti. Chtěla si založit s kamarádem firmu na úklid, ale pak už ho neviděla, jmenoval se [jméno] [příjmení]. Svědkyně dodala, že o něm žádné údaje nemá, již nejsou v kontaktu. Vypověděla, že bydlel na [část obce], měl tam maminku. Dále uvedla, že se snažila dohledat nějaké dokumenty nebo papíry, ale nenašla nic, ani jeho osobu na facebooku. Dodala, že v roce 2014 2015 nebrala žádné dávky a její příjmy byly nulové. V tomto období bydlela ve svém bytě, který šel do exekuce. Uvedla, že jméno [celé jméno svědka] jí nic neříká. Ohledně názvu [právnická osoba] [anonymizována dvě slova] uvedla, že jí jednou ohledně této společnosti přišly nějaké papíry, ale jinak o tom nic neví. Doplnila, že neví nic o tom, že by s touto společností podepsala nějaké smlouvy. Svědkyně uvedla, že ví, že v minulosti podepisovala ty papíry, když chtěla založit již zmiňovanou firmu, byla kvůli tomu na poště, aby si nechala ověřit podpis a to bylo vše. Dodala, že pokud z výše uvedeného vznikla předmětná trestná činnost, takto nebylo její vinou.

19. Svědkyni byla předložena listina na čl. 979 spisu, svědkyně k této uvedla, že listinu, podepsala, protože jí ten kamarád [příjmení] řekl, že to potřebuje podepsat. Dodala, že v té době na tom nebyla nejlíp, takže to podepsala, aniž by si to přečetla, byla pod vlivem drog. Udělala to dobrovolně.

20. Z výslechu svědka [celé jméno svědka] bylo zjištěno, že tento nezná svědkyni [jméno] [celé jméno svědka]. Svědek uvedl, že jí nikdy neviděl. Dále svědek uvedl, že nikdy neměli k dispozici účetnictví obžalovaného. Nepřipravovali pro něj žádnou dokumentaci. Dodal, že již neví, jestli připravoval podklady pro [právnická osoba] [anonymizována dvě slova]. K listinám, které předložil obžalovaný (čl. 980 spisu) uvedl, že předložená komunikace mu povědomá není, musí to zkontrolovat v jejich záznamech, zda něco takového dělali pro tu společnost. Uvedl, že všechny převody si zakládají digitálně a mají o tomto i záznam. Doplnil, že navíc, pokud to dělají pro někoho, tak vyřizují také podání na soud a k tomuto mají většinou také podávací návrhy s razítkem, ale u [právnická osoba] nic takového nedohledal. Nenašel nic, co by se připravilo pro jmenovanou společnost ohledně jejího převodu, ani přípravu dokumentace, jak tvrdí obžalovaný, že to dělali.

21. Obžalovaný k výpovědi svědka uvedl, že veškeré podklady, které připravoval svědek [celé jméno svědka] za [právnická osoba] & [jméno], tak byly podepsány u jednoho notáře, proto se domnívá, že i převod [právnická osoba] [anonymizováno] byl podepsán u stejného notáře, kdy jde o notáře hlavního notáře, kterého pan [celé jméno svědka] a jeho společnost využívají, sídlí

v [obec] ulici. Dodal, že u tohoto notáře nebylo jeho osobou ani nikdy nic placeno, vždy to bylo propláceno panu [celé jméno svědka] a ten to následně asi fakturoval notáři.

22. Z listinných důkazů byly zjištěny a prokázány níže uvedené skutečnosti:

23. Z oznámení o podezření ze spáchání trestního činu poškození věřitele dle § 222 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ze dne 25.2.2016, bylo zjištěno, že toto podala poškozená [právnická osoba] [celé jméno svědka] ohledně jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. V oznámení je detailně popsáno, jak mělo k údajné trestné činnost spáchané obžalovaným krok po kroku docházet a také z jakého důvodu.

24. Z přehledu závazků a pohledávek, které předložil obžalovaný ve formě tabulky bez jakýchkoliv vysvětlivek či dokladů se podává, že společnost [právnická osoba] dle tvrzení obžalovaného měla mít v roce 2014 závazky ve výši 250.719 Kč a pohledávky ve výši 949.447 Kč.

25. Z vyjádření [příjmení] [příjmení] ze dne 28.6.2017 bylo zjištěno, že dne 22.6.2017 byla provedena blokace účtu č. [bankovní účet] v požadované výši 1.019.000 Kč. Dále bylo z tohoto vyjádření zjištěno, že toto není potvrzením o samotném zůstatku na účtu, tedy potvrzením, zda zůstatek na účtu dosahuje či nedosahuje výše nastavené blokace.

26. Z dopisu ze dne 12.7.2017 bylo zjištěno, že tímto Mgr. [celé jméno svědka] reagoval na usnesení policejního orgánu ze dne 22.6.2017, kterým bylo rozhodnuto o zajištění finančních prostředků ve výši 1.019.000 Kč na bankovním účtu č. [bankovní účet], který je veden u [právnická osoba] na jeho jméno. Kdy k tomuto zajištění uvedl, že nemá žádné informace ani přístupy ke specifikovanému účtu. Veškeré karty a přístup k elektronickému bankovnictví byl od počátku v dispozici obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Dále bylo z dopisu zjištěno, že v tomto pan [celé jméno svědka] nabízí Policii ČR veškerou součinnost, která bude z jeho strany ohledně předmětného účtu potřeba.

27. Z vyjádření [právnická osoba] & [právnická osoba], konkrétně pana [celé jméno svědka] ze dne 13.9.2017 bylo zjištěno, že tato společnost nezná [právnická osoba] [anonymizováno]. Dále bylo z vyjádření společnosti zjištěno, že tato pro obžalovaného nepřipravovala žádné dokumenty týkající se převodu obchodního podílu z jeho osoby na [právnická osoba] [anonymizováno]. Dále bylo zjištěno, že společnost vyloučila, že by obžalovaný předal účetnictví či jiné dokumenty zaměstnanci či zástupci [právnická osoba] [právnická osoba]. Závěrem bylo z vyjádření zjištěno, že jakékoliv úkony, které dělala společnost pro obžalovaného, skončili zapsáním jeho osoby do OR dne 18.11.2013. Uvedli, že žádné další služby ve spojitosti se společností [právnická osoba] neposkytovali.

28. Z přehledu pohybů na bankovním účtu č. [bankovní účet] za období od 26.5.2017 do 25.7.2017 bylo zjištěno, že zůstatek tohoto účtu ke dni 22.6.2017 je 18.373,76 Kč. Dále bylo zjištěno, že z tohoto účtu v uvedeném období byly finanční prostředky převážně vybírány, nebo s nimi bylo placeno, a to v nejrůznějších obchodech.

29. Z e-mailové komunikace ze dne 1.7.2013 mezi obžalovaným a [celé jméno svědka], kterou zaslal pan [celé jméno svědka] Policii ČR, bylo zjištěno, že obžalovaný pana [celé jméno svědka] skutečně požádal o založení bankovního účtu, což vysvětlil tím, že potřebuje účet, na kterém nebude nijak evidovaný ani kontrolovaný. K tomuto účtu dále obžalovaný v e-mailové komunikace uvedl, že na tento nebudou chodit žádné peníze, obžalovaný uvedl, že tam pouze vloží hotovost při zakládání. Obžalovaný v e-mailu dále uvedl, že více sdělí panu [celé jméno svědka] osobně.

30. Z e-mailu od [celé jméno svědkyně], matky obžalovaného bylo zjištěno, že měl obžalovaný dispoziční právo k jejímu bankovnímu účtu č. [bankovní účet].

31. Z výpisu z účtů společnosti [právnická osoba] bylo zjištěno, že tato společnost disponuje třemi účty, a to účtem [číslo]; účtem [číslo] účtem [číslo] (účty vedeny u [právnická osoba]), kdy

všechny tyto účty jsou platné od 13.1.2014 a právo nakládat s nimi náleží obžalovanému. Z výpisu ohledně čísla účtu [číslo] za období od 1.1.2015 do 1.2.2017 bylo zjištěno, že dne 15.6.2015 bylo z tohoto účtu zasláno 44.000 Kč ve prospěch účtu č. [bankovní účet] (kdy se jedná o účet založený [celé jméno svědka] na žádost odsouzeného). Dále bylo zjištěno, že dne 7.4.2015 byl proveden bezhotovostní výběr klienta v celkové výši 174.000 Kč. Rovněž bylo z výpisu zjištěno, že dne 7.4.2015 bylo na předmětný účet zasláno 174.000 Kč, a to z účtu č. [bankovní účet] (kdy se jedná o účet založený [celé jméno svědka] na žádost obžalovaného). Tento druh pohybu se na předmětném účtu podle výpisu z předmětného účtu objevil již dne 2.4.2015, kdy došlo opět k bezhotovostnímu výběru klienta ve výši 30.000 Kč a téhož dne došlo také na předmětný účet 27.000 Kč, a to od účtu č. [bankovní účet] (kdy se jedná o účet založený [celé jméno svědka] na žádost obžalovaného). Totožný pohyb se objevil také dne 9.3.2015, kdy se na předmětný účet společnosti zapsala částka v celkové výši 175.000 Kč, a to opět od účtu č. [bankovní účet] (kdy se jedná o účet založený [celé jméno svědka] na žádost obžalovaného), kdy tato částka byla ještě téhož den vybrána bezhotovostním výběrem klienta. Dále dne 3.3.2015, kdy byla na předmětný účet [právnická osoba] [anonymizováno] zaslána částka ve výši 33.000 Kč, a to opět od účtu č. [bankovní účet] (kdy se jedná o účet založený [celé jméno svědka] na žádost obžalovaného), kdy téhož dne došlo k bezhotovostnímu výběru klienta v celkové výši 30.000 Kč. Dále bylo zjištěno, že dne 27.1.2015 bylo z účtu č. [bankovní účet] (kdy se jedná o účet založený [celé jméno svědka] na žádost obžalovaného) vložena na předmětný účet [právnická osoba] částka ve výši 11.000 Kč. Dále bylo zjištěno, že dne 23.1.2015 bylo z předmětného účtu bezhotovostním výběrem klienta vybráno celkem 12.184 Kč téhož dne, tedy 23.1.2015 bylo na předmětném účtu připsáno 12.000 Kč, a to opět od účtu č. [bankovní účet] (kdy se jedná o účet založený [celé jméno svědka] na žádost obžalovaného). Dále bylo zjištěno, že dne 13.1.2015 bylo z předmětného účtu zaslána částka 1.019.000 Kč ve prospěch účtu č. [bankovní účet] (kdy se jedná o účet založený [celé jméno svědka] na žádost obžalovaného). Z předmětného výpisu bylo také zjištěno, že dne 13.1.2015 došlo k bezhotovostnímu výběru klienta z předmětného účtu, kdy takto byla vybrána částka ve výši 180.000 Kč a dále, že dne 2.1.2015 bylo z předmětného účtu převedeno 10.000 Kč Kč ve prospěch účtu č. [bankovní účet] (kdy se jedná o účet založený [celé jméno svědka] na žádost obžalovaného). Výše uvedené informace byly dále zjištěny také z přehledu pohybů na bankovním účtu [číslo] za období od 1.1.2015 do 26.5.2017.

32. Z obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 dne 29.12.2016, sp.zn. 1 ZT 57/2015 bylo zjištěno, že byla na obžalovaného [celé jméno obžalovaného] podána obžaloba pro jednání, které bylo touto kvalifikováno pod bodem 1. zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku a pod bodem 2. zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 1,3 písm. d) trestního zákoníku, kterých se měl dopustit pod bodem 1. v blíže nezjištěné době, nejméně od 1.1.2013 do 14.1.2013 a pod bodem 2. dne 13.3.2014.

33. Z údajů z katastru nemovitostí bylo zjištěno, že k osobě obžalovaného nejsou vedeny žádné záznamy.

34. Ze sdělení [obec] správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že tato neeviduje pod údaji [právnická osoba], [IČO] žádnou společnost.

35. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 12.1.2015 sp.zn. 17 C 324/2014 bylo zjištěno, že tímto bylo rozhodnuto o tom, že žalovaná společnost [právnická osoba] je povinna zaplatit žalobci: [právnická osoba] částku 314.928 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8% z částky 111.528 Kč od 6.9.2014 do zaplacení, z částky 203.400 Kč od 6.9.2014 do zaplacení. Z rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 9.6.2015, sp.zn. 91 Co 99/2015 bylo zjištěno, že tímto rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 10, specifikované výše. Rozhodnutí nabylo právní moci ve spojení s rozhodnutím Městského soudu v Praze dne 20.7.2015 a vykonatelnosti dne 24.7.2015.

36. Z exekučního příkazu ze dne 15.1.2016, sp.zn. 122 EX 605/2015 bylo zjištěno, že v předmětném sporu byl vydán exekuční příkaz, a to na základě exekučního titulu, kterým byl v předmětné věci rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 12.1.2015, sp.zn. 17 C 324/2014 a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.6.2015, sp.zn. 91 Co 99/2015. Exekuční příkaz byl vydán k uspokojení pohledávky oprávněného [právnická osoba].

37. Z výpisu z obchodního rejstříku ke společnosti [právnická osoba] bylo zjištěno, že obžalovaný byl jednatelem této společnosti od 1.11.2013 do 22.5.2015, přičemž následně se statutárním orgánem měla stát spol. [příjmení] [jméno] [příjmení].

38. Ze smlouvy o převodu obchodního podílu společníka společnosti s ručením omezením [právnická osoba], která byla uzavřena mezi [právnická osoba] & [právnická osoba], konkrétně za tuto smlouvu uzavíral jednající člen představenstva [celé jméno svědka] („ převodce“) a společností [právnická osoba] [anonymizováno], za kterou smlouvu uzavíral její jednatel [celé jméno obžalovaného] („ nabyvatel“). Ze smlouvy bylo dále zjištěno, že převodce převádí za sjednanou cenu 222.500 Kč obchodní podíl ve výši 100% vzhledem k celkovému základnímu kapitálu společnosti, který odpovídá vkladu ve výši 200.000 Kč na základním kapitálu společnosti [právnická osoba], na nabyvatele. Dále bylo zjištěno, že nabyvatel tento obchodní podíl přijal bez výhrad a dále prohlásil, že přistupuje k zakladatelské listině společnosti [právnická osoba] Nabyvatel podpisem předmětné smlouvy dále souhlasil se zápisem své osoby jako společníka společnosti do obchodního rejstříku. Smlouva byla oběma stranami řádně podepsána.

39. Z rozhodnutí jediného společníka ze dne 1.11.2013 (ohledně společnosti [právnická osoba]) a 26.5.2015 (ohledně [právnická osoba] s.r.o.) bylo zjištěno, že těmito rozhodnutími se stal obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednatelem uvedených společností.

40. Ze sdělení pojišťovny Direct ze dne 20.10.2017 bylo zjištěno, že k pojistné smlouvě [číslo] na níž je pojistníkem společnost [právnická osoba], jejímž předmětem je odpovědnost z provozu motorového vozidla a připojištění skel je vozidla VOLVO S60D5R, [registrační značka]. Dále bylo zjištěno, že k této pojistné smlouvě se váže pojistná událost č. 2016 [číslo] (poškození čelního skla), ze dne 13.12.2016, kdy účastníkem této pojistné události je společnost [právnická osoba]. Ze sdělení pojišťovny ze dne 8.1.2018 bylo zjištěno, že řidičem poškozeného vozidla byl v době vzniku pojistné události pan [celé jméno svědka].

41. Z centrálního registru vozidel bylo zjištěno, že vozidlo Volvo S60D5R, [registrační značka] je ve vlastnictví společnosti [právnická osoba]

42. Ze zpráv insolvenční správkyně JUDr. [jméno] [příjmení] ze dnů 19.4.2015, 15.8.2015, 20.10.2015 a 24.1.2016 se podává, že na [jméno] [celé jméno svědka] bylo vedeno insolvenční řízení, přičemž v jeho průběhu byla M. [celé jméno svědka] nezaměstnaná, mimo jiné bydlela se synem v bytě, ve kterém měla odpojenou elektrickou energii. M. [celé jméno svědka] v předmětné době taktéž pobírala podporu v nezaměstnanosti. Špatnou sociální a finanční situaci paní [příjmení] [celé jméno svědka] dokládá i protokol o jednání před insolvenčním soudem ze dne 2.2.2015

43. Z insolvenčního návrhu společnosti [právnická osoba] vyplývá, že tato společnost podala uvedený návrh na dlužníka paní [jméno] [celé jméno svědka], přičemž tento je datován dnem 19.9.2014.

44. Z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č.j. KSHK 42 INS 25815/2014 – A -2 ze dne 23.9.2014 se podává, že tohoto dne bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci dlužnice [jméno] [příjmení].

45. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové č.j. KSHK 42 INS 25815/2014 – A -12 ze dne 6.2.2015 byl zjištěn úpadek dlužnice [jméno] [celé jméno svědka] a na její majetek byl prohlášen konkurs.

46. Z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č.j. KSHK 42 INS 25815/2014 – B -41 ze dne 7.6.2018 soud zjistil, že konkurz na majetek dlužnice [jméno] [příjmení] byl zrušen z důvodu, že majetek dlužnice je zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů.

47. Ze seznamu přihlášených pohledávek ve věci [jméno] [celé jméno svědka] se podává, že celková výše přihlášených pohledávek činila 1.220.233,19 Kč.

48. Z výpisu z obchodního rejstříku ke [právnická osoba] s.r.o. bylo zjištěno, že obžalovaný je jednatelem této společnosti od 26.5.2015.

49. Z kopie komunikace mezi obžalovaným a panem [příjmení] [celé jméno svědka] (č.l. 980) vyplývá, že dne 15.8.2016 obžalovaný žádal zprávu ohledně spol. CSE-pro technology s.r.o.

50. Z e-mailové komunikace (č.l. 981) ze dne 27.6.2014 mezi paní [celé jméno svědkyně] a spol. [příjmení] [příjmení] vyplývá, že měla být striktně dodržována fakturační lhůta splatnosti 30 dnů. Z e-mailové komunikace paní [celé jméno svědkyně] ze dne 30.6.2014 se dále podává, že pan [celé jméno svědka] měla být zaslána částečná úhrada faktur ve splatnosti.

51. Z e-mailové komunikace (č.l. 999-1002) předložené panem [příjmení]. [příjmení] vyplývá, že obžalovaný tomuto dne 3.12.2015 sdělil, že:„ [anonymizováno] není uz moje, sidlo můžete zrusit, group poslu, úhradou [číslo] zaniknou vícenáklady?“. Ve věci následně J. [příjmení] reaguje tak, že bere na vědomí, že P.E. již obžalovaný prodal.

52. Z kopie komunikace mezi obžalovaným a panem [příjmení] [celé jméno svědka] (č.l. 1026) vyplývá, že dne 26.9.2016 obžalovaný v komunikaci psal o možnosti zrušení účtu, přičemž obdobné se objevuje v komunikaci ze dne 19.6.2017.

53. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. 17 C 324/2014 soud zjistil stejné skutečnosti, jako z rozhodnutí pod bodem 35. shora. Součástí spisového materiálu jsou pak listiny dokládající závazek společnosti [právnická osoba] vůči [právnická osoba], s.r.o. – jedná se zejména o závazné objednávky služeb [číslo] a 4., termíny závozů a montážních prací, stanovení ceny za montáže, faktury [číslo]. Další podstatnou součástí je Výzva k zaplacení a Pokus o smírné vyřešení věci ze dne 11.9.2014 adresované společnosti [právnická osoba], když toto je doplněno o kopii poštovního podacího archu (s datem 12.4.2014).

54. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. 1 T 1/2017 má soud za prokázané, že by obžalovaný odsouzen tímto soudem rozsudkem ze dne 25.4.2017 sp.zn. 1T 1/2017 pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku a pro zločin křivého obvinění podle § § 345 odst. 1, 3 písm. d) tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Odvolání obžalovaného bylo následně zamítnuto usnesením Městského soudu v Praze ze dne 11.7.2017 sp.zn. 5To 196/2017. Dovolání obžalovaného bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu ze dne 8.11.2017 č.j. 8 Tdo 1363/2017-20. Ve věci byla následně odmítnuta ústavní stížnost obžalovaného, a to usnesením Ústavního soudu ze dne 2.5.2018 sp.zn. IV. ÚS 354/18.

55. K osobě obžalovaného pak byly zjištěny následující skutečnosti:

56. Ze sdělení PČR bylo zjištěno, že obžalovaný není v registru vozidel veden jako provozovatel nějakého vozidla. Z výpisu z centrální evidence exekucí vyplývá, že je na obžalovaného vedeno větší množství exekucí (většina zahájena v letech 2009 2013).

57. Z Opisu z evidence rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný má v tomto jeden záznam, a to již výše zmíněné odsouzení Obvodním soudem pro Prahu 4 sp.zn. 1 T 1/2017.

58. Po provedení důkazů neměli státní zástupkyně ani obžalovaný návrhy na doplnění dokazování vyjma návrhu obhajoby na doplnění dokazování ohledně provedení kontroly bankovních účtů společnosti [právnická osoba] ve vztahu k panu [celé jméno svědka] (resp. spol. [právnická osoba] a výslechu svědka [celé jméno svědka]. Provedení uvedených důkazů se jevilo

jako zcela nadbytečné, když v případě kontroly bankovních účtů by z těchto nemohl soud dospět k jiným závěrům za situace, kdy se obžalovaný zbavil veškerého účetnictví společnosti [právnická osoba] (převedení na„ bílého koně“). Za situace chybějícího účetnictví společnosti by kontrola účetnictví nemohla přinést ve věci dalších zjištění, přičemž existence závazku společnosti [právnická osoba] vůči poškozené společnosti má soud dostatečně za prokázané z připojeného spisu Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. 17 C 324/2014 a zejména jeho příloh (faktury, závazné objednávky). Za situace zjevné nedostupnosti pana [celé jméno svědka], jehož současný pobyt není znám, přičemž s ohledem na obsah jeho v přípravném řízení podaném vysvětlení, má soud za to, že by jeho výpověď nemohla přinést žádné nové zásadní důkazy ve věci.

59. Všechny důkazy provedené během hlavního líčení soud hodnotil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy jednotlivě i v jejich souhrnu.

60. Poté, co soud provedené důkazy zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemných souvislostech, dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku, kterým naplnil skutkovou podstatu přečinu poškozování věřitele dle § 222 odst. 1 písmeno a) trestního zákoníku.

61. Soud si musel jako předběžnou otázkou zhodnotit, zda měla společnost [právnická osoba] vůči spol. [právnická osoba] uvedené závazky, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak skutečně bylo. Za tímto účelem byl i opatřen spisový materiál Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. 17 C 324/2014. Z listin obsažených v tomto spisu v kontextu i s výpovědí svědka [celé jméno svědka] má soud za dostatečně prokázané, že předmětný závazek existoval v důsledku objednávek služeb [právnická osoba] s.r.o. Z předložených faktur je pak dostatečně prokázáno, že tyto se týkaly částky 181.528 Kč a 203.400 Kč, když obě faktury byly vystaveny dne 18.7.2014, přičemž u obou faktur byla stanovena splatnost na 5.9.2014. Na fakturách je jako přebírající osoba uvedena paní [celé jméno svědkyně]. I ze samotného pokusu o smír a předmětné žaloby pak vyplývá, že část pohledávky [právnická osoba] s.r.o. z faktury [číslo] byla společností [právnická osoba] uhrazena. Naopak nebylo zjištěno, že by byla nějaká činnost poškozené společnosti řádně reklamována ze strany obžalovaného či společnosti [právnická osoba] jimi pověřenými osobami.

62. S ohledem na výše uvedené (bod 61.) se soud dále zabýval tím, zda obžalovaný mohl v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp.zn. 17 C 324/2014 očekávat rozhodnutí, na základě kterého mu resp. společnosti [právnická osoba] bylo uloženo zaplatit pohledávky poškozené společnosti. Po vyhodnocení spisového materiálu soud dospěl k závěru, že již v době rozhodování prvoinstančního soudu bylo zjevné, že společnost [právnická osoba] bude povinna uhradit předmětné částky. V rámci podaného odporu společnost [právnická osoba] pouze uvedla, že nárok neuznává, když vůbec nereagovala na„ kvalifikovanou výzvu“, která byla součástí platebního rozkazu. [příjmení] moc byla advokátu společnosti udělena obžalovaným dne 27.11.2014, tedy 7 dní poté, co měl být právní zástupce společnosti pro onemocnění práce neschopen (doba tvrzené nemoci od 20.11.2014 do 5.1.2015) – z uvedeného má soud za to, že je zcela zjevné, že takto koncipované odvolání nemohlo být úspěšné, neboť v době, kdy měl být právní zástupce práce neschopen, tento převzal právní zastoupení a podal ve věci odpor. Ze zprávy ošetřující lékařky pak vyplývá, že ze zdravotního hlediska mohl být dle jejího názoru právní zástupce schopen písemného sdělení soudu. Za takové situace, kdy společnost [právnická osoba] nereagovala na„ kvalifikovanou výzvu“, i s ohledem na konstantní judikaturu, bylo možno očekávat, že bude vydán rozsudek pro uznání, přičemž odvolání neobsahovalo žádná tvrzení, pro která by bylo možno očekávat, že odvolací soud odvolání vyhoví.

63. Z provedených důkazů, zejména výslechu svědka [celé jméno svědka], výpisů z účtů i samotné výpovědi obžalovaného má soud za zcela prokázané, že si obžalovaný v minulosti nechal svým známým [celé jméno svědka] založit bankovní účet, který neměl být nijak spojován se jménem obžalovaného, ani se společnostmi, ve kterých působil. Z výpisů z bankovních účtů

má soud za prokázané, že finanční prostředky uvedené ve výrokové části obžalovaný vyvedl z této společnosti, přičemž nelze dovodit žádný legální důvod, proč by tak činil předmětným způsobem (tedy mimo účty společnosti či účty případných věřitelů – např. účet matky obžalovaného). [právnická osoba] disponovala několika vlastními účty, ke kterým měl pan obžalovaný přístup. Soud hodnotí výpověď svědka [celé jméno svědka] za věrohodnou, když je tato i v souladu s dalšími důkazy, zejména se zajištěnými výpisy z účtů jak společnosti [právnická osoba], tak právě M. [celé jméno svědka]. Pokud pak obžalovaný dokládal, že si s M. [celé jméno svědka] psal ohledně zrušení účtu, tak obžalovaným předložená komunikace je až ze září 2016 a nemůže mít tedy vlivu na posouzení trestné činnosti, ke které mělo dojít v roce 2015. Tato komunikace neprokazuje ani nevěrohodnost svědka [příjmení] [celé jméno svědka], protože z předložené komunikace nelze dovodit, že by předmětnou věc obžalovaný se svědkem řešil nějak intenzivně (jedna zpráva v září 2016 a další pak až v červnu 2017) a je tak zcela logicky vysvětlitelné, že si svědek nepamatoval na to, že by s obžalovaným řešili zrušení účtu.

64. Z výpovědí paní [jméno] [celé jméno svědka] i listin týkajících se jejího insolvenčního řízení má soud zcela a bez jakýchkoliv pochybností za prokázané, že se v jejím případě jednalo o tzv. bílého koně, tedy osobu, na kterou (resp. [právnická osoba] [anonymizována dvě slova], jejímž byla„ statutárem“) byla úmyslně převedena společnost [právnická osoba], aby nemusely být plněny závazky této společnosti. V kontextu s výpovědí pana [celé jméno svědka] lze mít za to, že se tímto způsobem obžalovaný zbavil nejen samotné společnosti, ale i tzv. zašantročil účetnictví společnosti (dle názoru soudu je zde podezření ze spáchání trestného činu dle § 254 tr. zákoníku), aby nebylo možno řádně dohledat, jaké závazky a případně pohledávky [právnická osoba] [anonymizováno] měla. Skutečnost, že obžalovaný nepředal účetnictví společnosti panu [příjmení] [celé jméno svědka], jak obžalovaný tvrdil, vyplývá mimo jiné i z e-mailové komunikace obžalovaného s J. [celé jméno svědka], kdy je zcela nelogické, aby na konci roku 2015 pana [celé jméno svědka] informoval o tom, že společnost [právnická osoba] již nevlastní, pokud by pan [celé jméno svědka] sám zařizoval převod společnosti a bylo mu předáno účetnictví společnosti. Předání účetnictví pak ve své výpovědi pan [příjmení] [celé jméno svědka] kategoricky odmítl. Osoba [anonymizováno] [celé jméno svědka] je dle názoru soudu typickým„ bílým koněm, u něhož je využito špatné sociální a finanční situace, což má soud za dostatečně prokázané nejen ze samotné výpovědi svědkyně [příjmení] [celé jméno svědka], ale i z listin pořízených z insolvenčního rejstříku ve věci paní [jméno] [celé jméno svědka]. Soud musí konstatovat, že výpovědi svědků [příjmení] [celé jméno svědka] a J. [celé jméno svědka] považuje za věrohodné, když jejich výpovědi jsou od počátku trestního řízení konzistentní – skutečnost, že si J. [celé jméno svědka] zcela nepamatoval všechny činnosti, které pro obžalovaného [právnická osoba] & [právnická osoba] vykonávala, považuje soud za obvyklé, navíc následně pan [příjmení] [celé jméno svědka] zaslal písemná doplnění činností, které byly pro obžalovaného resp. společnosti, ve kterých vystupoval, provedeny.

65. Pokud obžalovaný převedl finanční prostředky (popř. vybral) prakticky obratem či menším časovým odstupem s rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 4 z účtu společnosti [právnická osoba] na účet [celé jméno svědka], činil tak dle názoru soudu s cílem„ odklonit“ tyto prostředky z moci věřitele společnosti (poškozené společnosti). S ohledem na chybějící účetnictví nelze bez pochybností tvrdit, že finanční prostředky použil pro svoji potřebu, navíc za situace, kdy určitou část finančních prostředků v následujících měsících zaslal zpět na účet společnosti [právnická osoba], které však obratem vybral. Verze obžalovaného, že finanční prostředky převedl s ohledem na dluh vůči matce ve výši cca 1 mil. Kč, není zcela věrohodná, protože v takovém případě neměl důvod převádět finanční prostředky na účet, který nebyl nijak spojený s obžalovaným či společností, ve které byl jednatelem. I kdyby měla společnost skutečně závazek vůči matce obžalovaného, což nelze řádně zjistit, s ohledem na zašantročené účetnictví a skutečnost, že matka obžalovaného využila práva nevypovídat, nelze odhlédnout od toho, že by byla matka obalovaného v takovém případě jedním z věřitelů společnosti, nikoliv však jediným.

Za takové situace by byl obžalovaný, který společnost vedl, povinen plnit vůči svým věřitelům jejich pohledávky poměrně – žádná z takových pohledávek by s ohledem na tvrzené nebyla přednostní pohledávkou. V kontextu se zjištěnými skutečnostmi tak má soud obhajobu obžalovaného za účelovou.

66. Vzhledem k tomu, že společnost [právnická osoba] měla několik svých vlastních bankovních účtů, lze považovat založení účtu panem [celé jméno svědka] na jeho jméno za jednání, které mělo obžalovanému pouze do budoucna usnadnit vyvedení finančních prostředků např. ze společnosti [právnická osoba], aby se tyto nemohly dostat k věřitelům společnosti. Nebylo jakkoliv prokázáno či zjištěno, že by M. [celé jméno svědka] založený účet měl sloužit k darům či příspěvkům pro církev – v tomto směru je zásadní konzistentní výpověď M. [celé jméno svědka]. Pokud pak obžalovaný tvrdil, že společnost nevytuneloval, neboť v době, kdy ji převáděl na společnost psanou na paní [jméno] [celé jméno svědka], měla společnost [právnická osoba] více pohledávek než závazků, přičemž z uvedených pohledávek mělo být možno hradit všechny závazky společnosti, má soud toto tvrzení za účelové. S ohledem na zašantročení účetnictví společnosti by ani nemohlo být řádně zjištěno, zda a kdo je dlužníkem společnosti [právnická osoba], takovým jednáním by tak reálně bylo vyloučeno, aby došlo k vymožení takových pohledávek vůči tvrzeným dlužníkům. Je pak zcela nelogické tvrzení obžalovaného, že společnost [právnická osoba] převáděl v dobrém stavu, když již nechtěl dál podnikat ve stavebnictví a chtěl se věnovat jinému podnikání, neboť v takovém případě (kdy měla mít společnost pohledávky větší než závazky) by bylo mnohem jednodušší, aby společnost [právnická osoba] pouze změnila oblast svého podnikání, přičemž by v ní nadále vystupoval obžalovaný. Obžalovaný byl ve společnosti [právnická osoba] jednatelem do 22.5.2015, přičemž od 26.5.2015 se stal jednatelem [právnická osoba] s.r.o. (tedy společnosti obdobného jména), která byla taktéž založena osobami ze [právnická osoba] & [právnická osoba]

67. Ze zjištěných skutečností lze mít za to, že snahou jednání obžalovaného bylo vyloučit, aby se [právnická osoba] s.r.o. dostala k finančním prostředkům, na které měla nárok vůči společnosti [právnická osoba] s ohledem na existující obchodní závazkový vztah. Skutečnost, že převod společnosti [právnická osoba] byl účelový, má soud za prokázané i z toho, že vozidlo, jehož provozovatelem byla původně společnost [právnická osoba], následně zapůjčil svědkovi [příjmení] [celé jméno svědka] právě obžalovaný.

68. Soud tak uzavírá, že všechny uvedené důkazy do sebe navzájem zapadají a ve svém souhrnu potvrzují, že obžalovaný se skutečně dopustil protiprávního jednání specifikovaného ve výroku tohoto rozsudku.

69. Po právní stránce posoudil soud jednání obžalovaného jako poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Vzhledem k zjištěným skutečnostem má soud za to, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, neboť zmařil uspokojení věřitele ([právnická osoba] s.r.o.) tím, že jakožto jediný jednatel společnosti [právnická osoba] převedl prakticky veškeré finanční prostředky společnosti na účet [celé jméno svědka], který nechal v minulosti zřídit, přičemž na cizím majetku ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku způsobil škodu nikoliv malou (ke dni převedení společnosti [právnická osoba] na [právnická osoba] [anonymizována dvě slova] škodu ve výši 378.621,55 Kč). Výše přímé škody byla stanovena ke dni 22.5.2015, tedy ke dni převodu společnosti [právnická osoba] na„ bílého koně“, přičemž k tomuto dni činila na jistině 314.928 Kč, úrocích z jistiny 17.877,55 Kč a nákladech řízení před soudem prvního stupně 45.816 Kč, tedy celkem 378.621,55 Kč.

70. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud ze zákonných ustanovení upravujících obecné zásady pro stanovení druhu a výměry trestu ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 38 trestního zákoníku, tedy hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu a osobu obžalovaného – jeho poměry, přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi dle § 41, § 42 trestního zákoníku.

71. Stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného je dán významem předmětnými ustanoveními trestního zákoníku chráněným zájmem společnosti, který byl trestným činem dotčen, a to zájmem ochraně majetku. Soud se zabýval společenskou škodlivostí jednání i z hlediska osoby obžalovaného. K jeho osobě je třeba uvést, že obžalovaný byl v době páchání trestné činnosti osobou bezúhonnou. V případě obžalovaného se však jednalo o jedinou polehčující okolnost. Naopak přitěžující okolností je v daném případě to, že obžalovanému musel být ukládán souhrnný trest (je mu ukládán trest za více trestných činů), i za jeho předchozí trestnou činnost, pro kterou byl odsouzen výše zmíněným rozsudkem Obvodního sodu pro Prahu 4, to pro závažnou trestnou činnost (dva zločiny). Právě s ohledem na skutečnost, že obžalovanému musel být ukládán souhrnný trest k dříve uloženému trestu odnětí svobody v délce 3 let, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let, dospěl soud k závěru, že je v předmětné věci na místě ukládat již trest nepodmíněný. Obhajobou navrhované, aby soud v případě shledání viny upustil od uložení souhrnného trestu, nemohl soud akceptovat, jak s ohledem na zcela chybějící sebereflexi a lítost obžalovaného, tak i skutečnost, že ničeho neuhradil ze způsobené škody, ani se nepokusil škodu hradit či se na jejím hrazení s poškozenou společností domluvit.

V daném případě je pak dán tzv. vztah souhrnnosti k trestu, který byl obžalovanému uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 25.4.2017, sp.zn. 1T 1/2017, a to trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let, kterým byl uznán vinným spácháním zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a zločinu křivého obvinění podle § 345 odst. 1, odst. 3 písm. d) trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný dopustil předmětného jednání dříve, než byl vyhlášen právě uvedený rozsudek, kterým byl odsouzen za jeho jiné trestné činy, je v daném případě dán tzv. vtah souhrnnosti k trestu, který byl obžalovanému uvedeným rozsudkem uložen. Soud proto podle pravidel ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku uložil obžalovanému trest souhrnný, který po zvážení všech uvedených skutečností vyměřil již jako nepodmíněný (podmíněný trest nebylo již možno navyšovat a způsobená škoda nebyla nijak marginální), ale ještě při spodní hranici zákonné trestní sazby trestného činu nejpřísnějšího, tj. zločinu podvodu podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku (trestní sazba 2-8 let), konkrétně v trvání 2,5 roku. Současně byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Zároveň byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu jakékoliv obchodní společnosti a družstva na dobu 5 let, neboť se obžalovaný trestného činu dopustil jakožto jednatel společnosti [právnická osoba], když při spáchání trestného činu zneužil právě své pozice ve společnosti, tedy toho, že měl jako jednatel společnosti dispoziční práva k účtům společnosti a rozhodoval o tom, co bude či nebude zaplaceno.

72. K výroku o náhradě škody:

73. Poškozená společnost [právnická osoba] řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, přičemž výši škody doložila mimo jiné příslušnými rozsudky Obvodního soudu pro Prahu 10 a Městského soudu v Praze a dále exekučním příkazem Exekutorského úřadu Kroměříž č.j. 122 EX 605/15-14. Celkově přiznaná škoda se pak skládá z přímé škody (škoda způsobená ke dni převodu společnosti na„ bílého koně“) a následné škody, tedy škody způsobené v důsledku jednání obžalovaného (náklady odvolacího řízení a exekučního řízení, zákonné úroky z prodlení ve výši 8% z jistiny). Jistina ve výši 111.528 Kč a 203.400 Kč, náklady řízení nalézacího soudu ve výši 45.816 Kč, náklady odvolacího řízení ve výši 44.804,17 Kč, náklady exekučního řízení ve výši 18.476,70 Kč, tedy celkem 424.024,87 Kč, a to spolu se zákonným úrokem z prodlení z jistiny (viz výše) ode dne následujícího po splatnosti pohledávky (od 6.9.2014) do zaplacení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává u Obvodního soudu pro Prahu 5 a rozhoduje o něm Městský soud v Praze. Odvolání musí být v této lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Toto právo nepřísluší osobám, které se jej prohlášením výslovně vzdaly a nepřejí si ani, aby je za ně uplatnily osoby k němu ze zákona oprávněné. Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, vzniká poškozenému možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha 16. dubna 2019

Mgr. Michal Prokop
soudce

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. srpna 2019.